

232**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 1 marca 2002 r.

w sprawie terminów płatności uposażenia i innych należności pieniężnych funkcjonariusza Biura Ochrony Rządu.

Na podstawie art. 90 ust. 6 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. Nr 27, poz. 298 i Nr 106, poz. 1149) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uposażenie wypłaca się funkcjonariuszowi Biura Ochrony Rządu, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, w terminach miesięcznych z góry w pierwszym dniu roboczym każdego miesiąca, za który uposażenie przysługuje.

§ 2. Inne należności pieniężne wypłaca się funkcjonariuszowi w terminie 14 dni od dnia spełnienia warunków uzasadniających ich wypłatę, jeżeli przepisy szczególne nie przewidują innego terminu wypłaty.

§ 3. Należności pieniężne w związku ze zwolnieniem ze służby wypłaca się funkcjonariuszowi nie później niż w dniu zwolnienia ze służby.

§ 4. 1. Termin wypłaty uposażenia może zostać przesunięty przez Szefa Biura Ochrony Rządu na jeden

z pięciu ostatnich dni roboczych miesiąca poprzedzającego dzień wypłaty, w szczególności w przypadkach:

- 1) na pisemny umotywowany wniosek funkcjonariusza,
- 2) jeżeli funkcjonariusz ze względu na wykonywanie zadań służbowych nie może odebrać uposażenia w dniu wypłaty,
- 3) jeżeli przemawiają za tym ważne względy służbowe.

2. Termin wypłaty innych należności pieniężnych może zostać przesunięty w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

233**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 1 marca 2002 r.

w sprawie warunków przyznawania nagród rocznych oraz zapomóg dla funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu.

Na podstawie art. 101 ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. Nr 27, poz. 298 i Nr 106, poz. 1149) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nagrodę roczną przyznaje się funkcjonariuszowi Biura Ochrony Rządu, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, który:

- 1) nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego,
- 2) nie został w ostatnim roku kalendarzowym zwolniony ze służby z powodu skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż umyślne ścigane z oskarżenia publicznego albo wskutek otrzymania niedostatecznej ogólnej oceny w opinii służbowej,
- 3) nie został ukarany prawomocnym orzeczeniem kary dyscyplinarnej ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku, wy-

znaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby, wydalenia ze służby.

§ 2. 1. Nagrodę roczną przyznaje się za okres roku kalendarzowego, w którym jest wypłacana.

2. Nagrodę roczną wypłaca się w miesiącu czerwcu przed dniem święta Biura Ochrony Rządu, z zastrzeżeniem § 3 ust. 5.

§ 3. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje nagroda roczna w wysokości jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługującego za miesiąc czerwiec danego roku kalendarzowego, z zastrzeżeniem ust. 2—6.

2. W razie pełnienia przez funkcjonariusza służby przez część roku kalendarzowego, z tym że nie mniej niż przez 3 miesiące od dnia mianowania, nagrodę roczną przyznaje się w wysokości proporcjonalnej do liczby miesięcy przypadających od dnia powołania do końca roku kalendarzowego.

3. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzowego sumuje się, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy.

4. Nagroda roczna za jeden miesiąc kalendarzowy wynosi 1/12 jej wysokości wynikającej z ust. 1.

5. Funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby nagrodę roczną wypłaca się w dniu zwolnienia w wysokości jednomiesięcznego uposażenia funkcjonariusza w ostatnim miesiącu kalendarzowym przed zwolnieniem, proporcjonalnie do liczby miesięcy kalendarzowych służby pełnionej w roku zwolnienia ze służby.

6. Nagrodę roczną przysługującą zmarłemu lub zaginionemu funkcjonariuszowi wypłaca się małżonkowi lub członkowi rodziny, o których mowa w art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu.

§ 4. Funkcjonariuszowi, którego warunki bytowe uległy pogorszeniu, można przyznać zapomogę pieniężną. Przy przyznawaniu zapomogi należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na sytuację materialną funkcjonariusza i jego rodziny.

§ 5. Podstawę do wypłaty nagród i zapomóg stanowi rozkaz personalny lub inny dokument sporządzony na piśmie przez osoby, o których mowa w § 6.

§ 6. 1. Nagrody roczne i zapomogi przyznaje funkcjonariuszowi:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych,
- 2) Szef Biura Ochrony Rządu.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przyznaje nagrody roczne i zapomogi Szefowi Biura Ochrony Rządu i jego zastępcom.

§ 7. 1. Nagrody są przyznawane z własnej inicjatywy osób, o których mowa w § 6.

2. Zapomoga może być udzielona na uzasadniony wniosek funkcjonariusza lub na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

234

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 1 marca 2002 r.

w sprawie warunków pokrywania kosztów pogrzebu policjanta oraz określenia członków jego rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy.

Na podstawie art. 120 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58 i Nr 19, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) koszty pogrzebu policjanta — koszty pogrzebu policjanta zmarłego wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą w Policji,
- 2) jednostka Policji — jednostkę organizacyjną Policji, w której policjant pełnił służbę bezpośrednio przed śmiercią.

§ 2. Koszty pogrzebu policjanta obejmują wszelkie wydatki związane z organizacją pogrzebu i przeprowadzeniem pochówku zmarłego, łącznie z wybudowaniem nagrobka w miejscowości wskazanej przez rodzinę, a jeżeli zmarły nie pozostawił rodziny, w miejscowości, w której zmarł, pełnił służbę lub zamieszkiwał.

§ 3. 1. Wysokość wydatków pokrywanych w ramach kosztów pogrzebu policjanta organizowanego przez jednostkę Policji nie może przekraczać kwoty stanowiącej 6-krotność przeciętnego miesięcznego uposażenia zasadniczego policjantów wraz z dodatkami o charakterze stałym, ustalonego za czerwiec roku ubiegłego i ogłoszonego przez Komendanta Głównego

Policji w Dzienniku Urzędowym Komendy Głównej Policji, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Ograniczenie wysokości wydatków pogrzebowych, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje ponoszonych odrębnie kosztów:

- 1) przewozu zwłok do miejscowości, w której zmarły policjant ma być pochowany,
- 2) ogłoszenia w prasie nekrologu przez kierownictwo Komendy Głównej Policji oraz zakupu wieńców i kwiatów składanych w czasie uroczystości pogrzebowych zmarłego policjanta, pokrywanych ze środków budżetowych pozostających w dyspozycji Komendanta Głównego Policji.

§ 4. 1. Jeżeli rodzina zmarłego policjanta podjęła się zorganizowania pogrzebu we własnym zakresie, koszty pogrzebu policjanta podlegają zwrotowi do wysokości kwoty, o której mowa w § 3 ust. 1. Przepis § 3 ust. 2 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli rodzina zmarłego policjanta wybudowała nagrobek na własne zamówienie, koszty pogrzebu policjanta podlegają w tej części zwrotowi do wysokości różnicy między kwotą, o której mowa w § 3 ust. 1, a kwotą faktycznie wydatkowaną na pokrycie kosztów